

malsukcesis ŝteli la Ŝtonon el Gajngotoj, tio ege malplaĉis al li. Li punis min... decidis, ke li devas gvati min pli strikte..."

La voĉo de Ciuro malfortiĝis. Hari rememoris sian viziton al Diagon' Aleo — kiel li povis esti tiel stulta? Li *vidis* Ciuron tie je la sama tago, kaj premis al li la manon ĉe la Likema Kaldrono.

Ciuro blasfemis murmure.

"Mi ne komprenas tion... ĉu la Ŝtono estas *interne* de la spegulo? Ĉu mi devas rompi ĝin?"

La pensoj de Hari kuregis.

Tio, kion mi deziras nuntempe pli ol ion ajn en la mondo, li pensis, estas ke mi trovu la Ŝtonon antaŭ ol Ciuro. Do se mi rigardas en la spegulon, mi vidos min trovi ĝin — kio signifas, ke mi ekscios, kie ĝi estas kaŝita! Sed kiel rigardi sen atentigi Ciuron pri tio, kion mi faras?

Li provis movetiĝi maldekstren, por meti sin antaŭ la spegulon sen rimarkigi Ciuron, sed la ŝnuroj ĉirkaŭ liaj maleoloj estis tiel streĉitaj, ke li stumblis kaj falis planken. Ciuro ignoris lin. Li ankoraŭ parolis al si.

"Kion faras ĉi tiu spegulo? Kiel ĝi funkcias? Ho, Mastro, helpu min!"

Kaj horore al Hari, voĉo respondis, kaj la voĉo ŝajne devenis el Ciuro mem.

"Uzu la knabon... uzu la knabon..."

Ciuro giris al Hari.

"Jes — Potter — venu ĉi tien."

Li frapis unufoje la manojn, kaj la ŝnuroj ligantaj Hari forfalis. Hari malrapide surpiediĝis.

"Venu ĉi tien," Ciuro ripetis. "Rigardu en la spegulon kaj diru kion vi vidas."

Hari marŝis kontraŭ li.

Mi devas mensogi, li pensis senespere. Mi devas rigardi kaj mensogi pri kion mi vidas, nur tio.

Ciuro moviĝis tuj malantaŭ lin. Hari enspiris la strangan odoron, kiu ŝajne devenis de la turbano de Ciuro. Li fermis la okulojn, paŝis antaŭ la spegulon, kaj malfermis ilin denove.

Li vidis sian reflektajon, komence palan kaj timeman. Sed post momento, la figuro ridetis al li. Ĝi metis la manon en sian poŝon kaj eltiris sangoruĝan ŝtonon. Ĝi palpebrumis kaj remetis la Ŝtonon en la poŝon — kaj dum ĝi faris tion, Hari sentis ion pezan fali en lian veran poŝon. Iele — nekredeble — *li ekhavis la Ŝtonon.*

"Nu?" diris Ciuro senpacience. "Kion vi vidas?"

Hari firmigis sian kuraĝon.

"Mi vidas min premante la manon de Zomburdo," li inventis. "Mi — mi